

JATNIK (2) *sb m*

N sg jatnik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Człowiek stawiający prowizoryczne budowle (2) : Scenofactor, Iátnik/ namiotnik który zwłáízczá namioty czini. Inepta dictio in Bibliis Mącz 371b; Topiarius, Yátnik/ ktorí vmié yáty á letnie fiedzenie w ogrodziech przipráwiác. Mącz 458c.

Synonim: namiotnik.

LW